

Kontrollforeninger af forskellige Grunde ikke kan optage nye Medlemmer uden at foretage en bekostelig Udvidelse. Jeg hilser altsaa med Glæde denne Bestemmelse, hvorefter der aabnes Adgang for Husmændene til at blive Medlemmer af Kontrollforeninger.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes han stiller sig overfor de Kontrollforeninger, som Husmandsforeningerne har oprettet hist og her. Jeg sigter her til visse Foreninger, som er oprettet paa Bornholm, Lolland-Falster og Fyn. Disse Kontrollforeninger virker i det væsentlige paa samme Maade som de øvrige; men der er den Forskel, at disse Foreninger er spredt over et større Omraade, saaledes at Mælkeprøverne sendes til Konsulentens Kontor, hvor Gerbereringen og Regnskabsforingen foregaar. De nævnte Kontrollforeninger er jo oprettet netop af den Grund, at det har været umuligt i hvert Fald for mange af Husmændene at blive Medlemmer af de bestaaende Kontrollforeninger, og jeg synes, at dermed er et Savn afhjulpet. Jeg synes ogsaa, at man saa udmærket kan sige, at disse Foreninger virker som en Forløber for Kontrollforeningerne. Nu ved jeg vel, at Foreningerne nyder Støtte fra Staten; men de savner alligevel det officielle Stempel, om jeg saa maa sige, Statens Landbrugsministeriets officielle Anerkendelse. Derfor spørger jeg den højtærede Landbrugsminister, om han kunde tænke sig, at disse Foreninger under en eller anden Form kunde opnaa en saadan Anerkendelse.

I det store og hele kan jeg og mit Parti give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Dog kunde jeg ønske adskillige Ændringer, ganske særlig dem, jeg her har paa-peget. Den høje Rigsdag beskæftiger sig nemlig ikke hvert eller hvert andet Aar med Husdyrloven; derfor mener jeg, at Tidspunktet nu er inde, da man skal gøre Loven saa god, at alle Organisationer, hvad enten det er Husmands- eller Landboforeninger, kan føle sig tilfreds dermed, og ingen skal føle sig tilsidesat. Jeg anerkender, at man i hvert Fald i nogen Grad er gaaet bort fra Betegnelsen de samvirkende Landboforeninger og om ikke overalt saa dog i hvert Fald nogle Steder har anvendt Betegnelsen landøkonomiske Foreninger eller Sammenslutninger, Husmandsforeninger og Landboforeninger o. s. v. Jeg synes, man bør tage Konsekvensen fuldt ud og intet Steds i Loven anvende Betegnelsen de samvirkende Landboforeninger. Der staar f. Eks. i § 9, næstsidsste Stykke: „Det paahviler de sam-

virkende Landboforeninger i vedkommende Landsdel i størst muligt Omfang at bearbejde de saaledes tilvejebragte statistiske Oplysninger og heraf offentliggøre, hvad der skønnes at have særlig Interesse for Malkkvægavlens Fremme“. Jeg synes, at man saa udmærket overalt kunde skrive landøkonomiske Foreninger, naar man ikke benytter Formen Husmandsforeninger og Landboforeninger. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at medvirke til de Ændringer, som jeg her har foreslaaet, man skulde gerne i Fremtiden føle sig tilfreds fra alle Sider.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til villig Behandling og hurtig Fremme i det høje Ting.

Frøkjær: Dette Lovforslag gaar jo ud paa at nedsette Bevillingerne til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme, og det er et Led i de Nedsæringsforslag, som er blevet forelagt Rigsdagen. Jeg kan straks sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan give Tilslutning til, at ogsaa Bevillingerne til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme bliver nedsat, skønt jeg maa indrømme, at det ikke er store Beløb, der nu bliver Tale om at give til dette Formaal. Naar disse Bevillinger bliver fordelt til alle vedkommende, bliver der ikke ret meget til hver. Jeg kan sige, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde, at det bliver snarere kun en Opmuntring; men en Opmuntring er det ogsaa godt at faa en Gang imellem, og det skulde ogsaa være saadan, at en Landmand nu selv kunde bedømme, hvordan han vil drive sit Landbrug og sit Husdyrbrug, uden at Staten skulde give alt for store Tilskud; det kan være rigtigt til en Begyndelse, naar man vil fremme et Formaal, at yde store Tilskud, men de maa kunne nedsettes, naar Formaalet er naaet.

Det foreliggende Lovforslag er ikke det samme som det, der blev fremsat i Folketinget af den højtærede Landbrugsminister. Man har i Folketinget haft to Maaneder til at behandle dette Lovforslag og er blevet enig om en anden Maade at fordele Tilskuddene paa. Nu er Lovforslaget kommet her til Landstinget, og vi har hørt af de to ærede Ordførere, der har talt, at de ikke er enige om det, der er blevet vedtaget i Folketinget, saa det er vist ikke saa let at blive helt enig om Fordelingen. Jeg synes, at man maa tale sig til Rette, og jeg har tænkt mig, at man kunde have taget Lovforslaget, som det er ved-